

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agentia Nationala de Administrare Fiscala
Directia generala de solutionare a contestatiilor

Decizia nr. / 2004
privind solutionarea contestatiei depusa de
Societatea X inregistrata la Agentia Nationala de Administrare
Fiscala sub nr. 342489/23.11.2004

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice prin adresa nr.44603/18.11.2004, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr. 342489/23.11.2004 asupra contestatiei depusa de societatea X.

Societatea X contesta procesul verbal nr.4167/06.10.2004 incheiat de organele de control din cadrul Directiei Regionale Vamale - Serviciul Supraveghere Vamala prin care s-a stabilit in sarcina sa ca fiind datorate bugetului obligatii fiscale referitoare la taxe vamale, taxa pe valoarea adaugata, dobanzi si penalitati aferente.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.176 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala constatand ca sunt indeplinite dispozitiile art.178 alin.(1), litera c) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata este legal investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de societatea X.

I. Contestatoarea arata ca in perioada noiembrie - decembrie 2000 a importat in scutire de la plata taxelor vamale si a taxei pe valoarea adaugata, conform Legii nr. 133/1999 privind stimularea intreprinderilor mici si mijlocii, cinci utilaje industriale destinate dezvoltarii si modernizarii capacitatilor proprii de productie, respectiv robot industrial CHARMILLE, robot industrial DECKEL, conform DVI nr.31522/07/07.11.2000, un robot industrial MATSURA 600, conform DVI nr.33322/20.11.2000, un robot industrial MATSURA RA2, conform DVI nr.37544/19.12.2000 si un robot industrial SUPER HICELL conform DVI nr.38086/27.12.2000.

Societatea arata ca nu este de acord cu constatările organului de control referitoare la notiunea de "fonduri proprii", in viziunea sa acestea reprezentand acele sume sau disponibilitati banesti pe care societatea le poate pune in slujba realizarii obiectivelor sale si pentru care societatea nu datoreaza nimic si care se formeaza, pe de o parte din aportul actionarilor/asociatilor la constituirea societatii si ulterior precum si din rezultatele activitatii economice.

Contestatoarea precizeaza ca adunarea generala extraordinara a actionarilor din cadrul societatii X a aprobat in anul 2000 majorarea capitalului social prin aportul in natura adus de catre doi dintre actionarii, fiind incheiat actul aditional la statutul societatii autentificat sub nr.4087/31.07.2000 si inregistrat la Oficiul Registrului Comertului sub nr.7286/10.08.2000, iar bunurile ce au format obiectul aportului in natura, respectiv cele cinci utilaje importate au intrat in patrimoniul si au fost inregistrate in evidenta contabila prin contul "capital subscris si varsat".

Contestatoarea arata ca solicitarea sa privind scutirea de plata taxelor vamale si a taxei pe valoarea adaugata in conformitate cu prevederile Legii nr.133/1999 pentru importul celor cinci utilaje industriale a fost aprobata de autoritatile vamale.

Referitor la interpretarea organelor de control ca potrivit prevederilor art.22 din Legea nr.133/1999 si art.21 ^1 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.297/2000 societatea putea beneficia de scutire la plata taxelor vamale si a taxei pe valoarea adaugata numai pentru importul masinilor, instalatiilor care se achita din fondurile proprii sau din credite obtinute de la banci romanesti sau straine iar aportul in natura la capitalul social nu poate fi asimilat notiunii de fond propriu si prin urmare bunurile nu au reprezentat o investitie si nu sunt achizitionate din fonduri proprii, societatea arata ca legiuitorul nu a facut distinctie clara in ceea ce priveste notiunea de fonduri proprii si nu a exclus in mod expres majorarile de capital din sfera de cuprindere a acestei notiuni.

Fata de cele aratate, contestatoarea solicita admiterea contestatiei, anulara in parte a procesului verbal atacat si exonerarea societatii de la plata obligatiilor nelegal stabilite in sarcina sa.

II. Prin procesul verbal nr.4167/06.10.2004 incheiat de reprezentantii Directiei regionale vamale s-au constatat urmatoarele:

Societatea a importat in perioada noiembrie - decembrie 2000, in scutire de la plata taxelor vamale si a taxei pe valoarea adaugata, conform Legii nr. 133/1999 privind stimularea intreprinderilor mici si mijlocii, cinci utilaje industriale destinate dezvoltarii si modernizarii capacitatilor proprii de productie, respectiv robot industrial CHARMILLE, robot industrial DECKEL conform DVI

nr.31522/07/07.11.2000, un robot industrial MATSURA 600 conform DVI nr.33322/20.11.2000, un robot industrial MATSURA RA2 conform DVI nr.37544/19.12.2000 si un robot industrial SUPER HICELL conform DVI nr.38086/27.12.2000.

Organele de control au constatat ca bunurile au fost aduse ca aport in natura, conform actul aditional la statutul societatii autentificat sub nr.4087/31.07.2000 si inregistrat la Oficiul Registrului Comertului sub nr.7286/10.08.2000, astfel ca nu au fost respectate prevederile art.22 din Legea nr.133/1999 si art.21 ^1 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.297/2000 in sensul ca nu au fost achitate din fondurile proprii ale societatii.

In sarcina societatii a fost stabilita de plata drepturi vamale reprezentand taxe vamale, taxa pe valoarea adaugata, dobanzi si penalitati aferente.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei, constatările organelor de control, documentele existente la dosar, precum si actele normative invocate de contestatoare si de organele de control, se retin urmatoarele:

1. Referitor la capatul de cerere privind drepturi vamale ***cauza supusa solutionarii este daca marfurile importate ca aport in natura la capitalul social in perioada 07.11.2000 -19.12. 2000 pot beneficia de scutire la plata taxelor vamale prevazuta la art 22 din Legea nr. 133/1999 in conditiile in care plata respectivelor marfuri s-a efectuat din fondurile proprii ale actionarilor si nu din fondurile societatii.***

In fapt, societatea contestatoare a importat in perioada 07.11.2000 -19.12. 2000, in scutire de la plata taxelor vamale si a taxei pe valoarea adaugata, conform Legii nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificarile si completarile ulterioare, cinci utilaje industriale destinate dezvoltarii si modernizari capacitatilor proprii de productie, conform DVI nr.31522/07/07.11.2000, DVI nr.33322/20.11.2000, DVI nr.37544/19.12.2000 si DVI nr.38086/27.12.2000.

Bunurile au fost achizitionate de actionarii societatii X, asa cum rezulta din facturile externe nr. 200010.16-02/16.10.2000, nr. 200010.16-03/16.10.2000, nr. 200010.16-01/16.10.2000, nr. 200010.16-05/16.10.2000, nr. 200010.16-04/16.10.2000 emise de furnizorul din Marea Britanie si aduse ca aport in natura la capitalul social al societatii, conform actului aditional la statutul societatii

autentificat sub nr.4087/31.07.2000 si inregistrat la Oficiul Registrului Comertului sub nr.7286/10.08.2000.

In drept, art.22 din Legea nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii prevede următoarele:

“Întreprinderile mici si mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru masinile, instalatiile, echipamentele industriale, know-how, care se importa în vederea dezvoltarii activitatilor proprii de productie si servicii si se achita din fonduri proprii sau din credite obtinute de la banci romanesti sau straine.”

Fata de cele de mai sus se retine ca bunurile importate de societatea contestatoare in perioada noiembrie - decembrie 2000 nu au fost achitate din fonduri proprii sau din surse atrase, respectiv credite bancare, ci de catre actionari din disponibilitatile proprii. Astfel, masinile si utilajele fiind proprietatea celor doi actionari, contravaloarea lor nu putea fi achitata de societate din surse proprii, patrimoniul societatii neputand fi confundat cu patrimoniul actionarilor sai, sintagma “fonduri proprii” cuprinsa la art. 22 din Legea nr. 133/1999 vizand patrimoniul societatii comerciale.

In consecinta, prin achitarea bunurilor in cauza din disponibilitatile proprii ale actionarilor, si nu din capitalul societatii, chiar daca ulterior bunurile s-au constituit ca aport in natura la capitalul societatii, nu au fost respectate prevederile art 22 din Legea nr. 133/1999 cu privire la modalitatea de plata, iar societatea nu poate beneficia de aceste facilitati, astfel ca, in mod legal organele de control au calculat in sarcina societatii drepturi vamale.

Referitor la sustinerea societatii ca fondurile proprii reprezentand acele sume sau disponibilitati banesti pe care societatea le poate pune in slujba realizarii obiectivelor sale si pentru care societatea nu datoreaza nimic si care se formeaza, pe de o parte din aportul actionarilor/asociatilor la constituirea societatii si ulterior, si pe de alta parte din rezultatele activitatii economice, aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat contestatoarea nu face diferentiere intre persoana fizica, cu patrimoniul propriu, care are calitatea de asociat/actionar si societatea comerciala, ca persoana juridica, entitate care are la randul sau patrimoniu. Aceasta din urma are patrimoniu distinct, constand din drepturi si obligatii, evidentiata in elementele de activ si pasiv inscrise in bilant.

Nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei nici afirmatia societatii ca solicitarea sa privind scutirea de plata taxelor vamale si a taxei pe valoarea adaugata in conformitate cu prevederile Legii nr.133/1999 pentru importul celor cinci utilaje industriale a fost

aprobata de autoritatile vamale, deoarece potrivit art. 3 lit. s din Legea nr. 141/1997, declarația vamală este **“actul unilateral cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, vointa de a plasa mărfurile sub un regim vamal determinat”** și ale art. 40 din Hotărârea Guvernului nr. 626/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, în vigoare la data efectuării importurilor, **“declarația vamală în detaliu, semnată de importator, de exportator sau de reprezentantii acestora are valoarea unei declarații pe proprie răspundere a acestuia în ceea ce privește:**

a) exactitatea datelor înscrise în declarația vamală”,

b) autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală;

c) plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat, iar potrivit art. 61 alin 1 Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României “autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vama, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor”, datorită vamala luând naștere conform art.144 lit.b din același act normativ, pentru neindeplinirea condițiilor stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate, datorită unor date eronate cuprinse în declarațiile vamale și documentele anexate.

Având în vedere cele reținute, urmează ca pentru capatul de cerere reprezentând drepturi vamale contestația să fie respinsă ca neîntemeiată.

2. Referitor la capetele de cerere privind majorările de întârziere, dobanzile și penalitățile de întârziere aferente drepturilor vamale, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală se poate pronunța pe fond asupra acestor capete de cerere în condițiile în care contestația nu este motivată.

În fapt, prin procesul verbal nr. 4167/06.10.2004 organele vamale au calculat de plată în sarcina societății majorări de întârziere, dobanzi și penalități de întârziere aferente drepturilor vamale.

Societatea nu și-a motivat aceste capete de cerere din contestația nr.14767/08.11.2004 formulată împotriva procesului verbal nr. 4167/06.10.2004.

În drept, art.175 alin.1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede următoarele :

“Forma și conținutul contestației:

Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...] c) motivele de fapt și de drept “

d) dovezile pe care se intemeiaza;

Avand in vedere cele retinute mai sus, faptul ca societatea nu aduce nici un argument referitor la cuantumul majorarilor de intarziere, dobanzilor si penalitatilor, data de la care au fost calculate majorarile de intarziere, dobanzile si penalitatile, baza de calcul a majorarilor de intarziere, dobanzilor si penalitatilor, numarul de zile de intarziere si cota de majorari de intarziere, dobanzi si penalitati aplicata, precum si de faptul ca stabilirea de majorari de intarziere, dobanzi si penalitati reprezinta masura accesorie in raport cu debitul, iar in sarcina contestatoarei a fost retinut ca fiind datorat debitul de natura drepturilor vamale, contestatia va fi respinsa ca nemotivata pentru majorari de intarziere, dobanzi si penalitati de intarziere aferente drepturilor vamale.

Pentru considerentele retinute si in temeiul prevederilor art.179 si art.185 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se :

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de societatea X pentru capatul de cerere reprezentand drepturi vamale.

2. Respingerea ca nemotivata a contestatiei pentru majorari de intarziere, dobanzi si penalitati de intarziere aferente drepturilor vamale.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel, in termen de 30 zile de la data comunicarii.